

Діло

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 18., II. пов.
Кonto почт. шпанд. 26.726.
Адреса теле: „Діло—Львів“.
Число телефону 565.
Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
в Австро-Угорщині:
місячно 5— К.
чвертьрічно 15— „
піврічно 28— „
щорічно 56— „
у Львові (без доставки):
місячно 4— К.
чвертьрічно 12— „
піврічно 22— „
щорічно 44— „
в Німеччині:
піврічно 28— М.
щорічно 56— „
За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:
Рядки петитив, двомиліметровий або його менше 60 с., в надзвичайній часті через або по неможливості 2 К. Нормально 2 К. Слова товстим друком виділено. Оголошення на суботу і неділю подвійно.
Постійні оголошення за особливим укладом.
Один примірник коштує у Львові 16 с. на провінції 20 с.

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панайно.

У. С. С. на Україні.

Львів 5. липня 1918

Все більше місця відімає с. р. стоїть на безв'язку формаци галицьких українських стрільців на території Української Держави — тої держави, за яку стільки сердечних тодішніх стрілецьких склали свої голови підчас сеї довгої війни. Однак не в кінцем мая с. р. розпочала ся робля галицького українського стрілецтва на Україні. Розпочала ся вона ще на Українській Центральній Раді і Генеральному Секретаріату. Розпочала ся — скажімо віршом — за підво, аначно вірніше і в значно скромніших розмірах, ніж воно могло було і повинно було стати ся, якби в тодішніх правителів української держави знайшлась була потрібна міра розуміння психології відомих „3 1/2 мільонів“ свого, місцевого, себто бувшого російського, тоді вже з імени українського війська, — тай якби тодішні відповідальні українські політики були звільні в час панування вище відомих парткулярних настроїв супроти „галичан“ і „галичанщини“, настроїв яким сумний теоретичний пам'ятник збудував проф. Михайло Грушевський в своїх психологічно політичних шіркованях про органічну низишність і духовну меншеартність галицького українського елемента в порівнянню з елементом Придніпровщини. Коли в умах і серцях визначних снів народу вкорінити ся такі теорії про цілу велику галузь народу, то факт такий не може остати ся без сумних наслідків...

До галицьких У. С. Стрільців і галицьких полонених звернула ся Українська Центральна Рада і Генеральний Секретаріат аж у часі, коли на сі органи молоді української держави наступає уже сумерк і то був найвищий час відкликнутись до галицьких українських воєнків, котрі так довго надармо предлагали слою вірну службу українській державі. Був час найвищий і було вже — за підво. Галицьким Українцям з рахів У. С. С. і полонених австрійських жовнірів остала ся тільки сумна задача: боронити Київ перед повною большевицького нападом і хмарою внутрішньої „нейтральності“, тай задача суаровжати тодішніх германців української держави з ученим теоретиком протигалицьких настроїв на чолі — в їх традиційнім поході з Києва до Житомира і даліше.

З гордістю гляділа галицька Україна на тодішній кривавий труд своїх снів, українських січових стрільців. Славою вкривались їх голови й тоді, коли після повернення режиму Голубовича і проф. Грушевського в Київ галицькі У. С. С. були ядром військових сил української держави.

Час ішов вперед, а з кождим днем і з кождою годиною чимраз ясніше і очевидніше виявляло ся, що система приверненого Німцями українського правительства в самій своїй суті була основана на повній нерозумію вижок внутрішнього і заграничного положення і що кож-

дий гальвий день панова-я тої системи означав збільшене небезпек для самого навіть голого існування української держави. Київський державний акт з 29. цвітня був одною з можливих, а може й єдиною в таких обставинах можливою саробом ратувати українську державність перед неминучим зникненням. Нині можна се ствердити голосно: в місяці цвітні с. р. не було — вора і снім кружком найбільших політичних діячів на Голубовича і Грушевського — в Київі й на Україні взагалі ні одного тяжкого людини, яка ве принавала би пекучої потреби змїною правительства in caritate et in membris ратувати з поваги української державної влади бодай те, що ще — можна було ратувати.

На жаль однак

недостача горожанської відваги в серйозних українських коугах з другого боку спричинила, що акт той не доконав ся так і не дав безпосередно таких оводів, як сього треба було наїяти ся в інтересі будучості української держави. А попри сі дві причини заважило на дальшій тяжкій розвотку повій на Україні у великій мірі також становище, яке до акту 29. цвітня заняла Галичина взагалі, а особібно її представники на Україні, галицькі У. С. С. передовсім.

Деж 29. цвітня був днем іспиту державної зрілості для галицьких Українців, котрі були в той час у Київі. Вони мали показати: Як орієнтують ся вони в коначностях між зрозумілого і внутрішнього положення України? Як вміють вони оцінювати тверді політичні факти, а як легкі політичні фрази? Що їм вище — єдність і консолідованість влади на Україні, чи партійна й фракційна згорілість? Чи розуміють вони невідкладний

постулат нацифікації країни? Тай нарешті: що їм важнійше — українська державність, чи соціалістичні експерименти і невстихаюча революція?

Як зложили галичане взагалі, а У. С. С. особібно — із своїм політичним досвідом більш ніж піввікового конституційного життя — сеї політичний іспит зрілості; яким прикладом вони засіяли закордонній Україні в тих днях проби і міри; яке було їх дальше поведєня по містах і селах України; які були і в овоці сього поведєня — на всі ті питання нехай собі дасть в своїм серці і умі відповідь кождий Українець і кождий український січовий стрілець. Нехай кождий сам себе осудить, хоч би й найстрогіше. І нехай з вислідом свого осуду виведе практичні висновки — поки ще час.

Поки ще час! Бо на Заході і на Сході збирають ся нові хмари, а в невідоме будуче не вірно Україні входити в таким стані, в яким вона опинилась тепер — не без вини також галицьких Українців і їх сиів галицьких У. С. С.

Коли кождий У. С. С. мусів собі нераз з жалем повторювати правду що инакше була-б уложила ся теперішність української держави, коли-б Українська Центральна Рада і Генеральний Секретаріат були в свій час зрозуміли значіне галицького військового елемента, карного і націо-нально певного серед хитань внутрішньої революції, — то будучий історик останніх двох місяців мусить собі сказати, що инакше стояла-би нині справа української влади, як би в критичних днях від 29. цвітня члени галицької української суспільности, в їх числі й У. С. С., були доставили державним своїм землякам більшу і соліднішу міру досвіду й розуму політичного, ніж була та, котру вони в дійсности доставили.

Кріза українського кабінету.

Від власного кореспондента.

Київ, 3. липня 1918.

З ріжних вісток, що позитують ся в тугошній українській пресі, можна ствердити один факт: міністерська кріза до тепер не розізнена. Як було відомо, німецький посол бар. Мум іздив до Берліна, — з його відорожю лучче надій на деяку зміну політики Німеччини і реконструкцію кабінету. Про резульат поїздки до-тепер нема докладніших вістий. „Одесская Мысль“, що виходить на місце „Молодої України“ 2. липня, подає тільки коротку вістку, що по відвіді бар. Мумі атмосфера на пруженого вижидання деждо облегла ся: угвердилась думка про міністерський блок, позвила ся надія на мирне переїздєня реформа, в пер-

шій мірі аграрної. Старі міністри, як кажуть, не ведуть вже своїх реформ, а чекають переміни. З канцелятур позвила ся в пресі імя українського діяча і публіциста А. Салікозського на портфель міністра внутрішніх справ. Инакшо дорогою дзнаємо ся, що будучий міністром загра-стрів уважають Дмитра Донцова. — Але є також чутки инакшого змісту. Неукраїнські елементи готують кабінет ще більше правий, як кабінет Лизогуба. Певне значіне приписують побутюванню П. Милошова і В. Набокова в Київі, що переговорюють з українськими кадетами. Вони, пише „Одесская Мысль“, підготовлюють тут по-чаву для загально-російських установчих зборів і думають знов про відкриття країни російській імперії на основі федерації. (?)

Гетьман Скоропадський про Україну й Московщину.

Промова Гетьмана до українських учителів.

Для 29. червня були прийняті в Гетьманом слухачі учительських курсів в числі коло сотні душ. Гетьман виголосив осью промову:
„Панове вчителі! Більше, як 250 років минуло з того часу, коли Україна здалась Пете-рславою умовою з Московщиною, як рівна з рівною.

Весь сей час обєднаного життя України з Московщиною можна назвати тяжким 250-літнім ярмом національної неволі народу українського. На прогнізі цього довгого часу московська політика „обрусєня і централізму“ зробила те, що нарід український забув, хто він і чий вони ді-ти. Дійшло назіть до того, що більшість снів

України соромилось наввати себе Українцями, вживати свою рідну мову, лічучи її за мову мушкетеру, навіть носити свої національні приваби. Після загально-російської революції, коли пута централізацію були навсігда розбиті, коли нація українській зміг виявити свої національно-державне обличчя—державна влада на Україні була захоплена темними невідомими людьми, котрі не вміли, або не хотіли, або просто безладям державним бажали дозвати неможливість існування незалежної України.

Коли утопічність політики цих людей досить виявилась, коли нарід українській переконалися в потрібі мцної влади, яка змогла б забезпечити українському народови вільний розвиток його духовних культурних сил,—я, як вірний син України, примушений був послухати голосу народа й свого серця і взяти всю владу державну в свої руки. Пропаю пам'ятати, що не за для себе взяв я сей тяжкий тягар, а за для користі народу українського. Я висловлююсь так: „не про себе турбуюсь я, а про те, щоб жила вільна і незалежна самостійна Україна“.

Потреби народні мені дуже відомі і я прийму всі засоби утворити краще його життя. Вас же, панове, прохаю, коли розідесться на свої посади, прикласти весь свій розум і кохання до Неньки України на те, щоб планяти рідну національну школу, як найвище, розуміючи, що тільки освіта допomoже народови скористувати ті багатства, котрі сховані як в нас самих, так в сїй Державі Українській, і що тільки вона допomoже вийти народови на кращий, спокійний і рівний шлях життя.

Крім цього, прохаю вас, панове, вжити всіх заходів, щоб розтолкувати мало освіченому народови про нині існуючу державну владу і розвернути народови очі на тих, хто в неспокої і хвилюванні людському бачить всю власну користь.

Пропаю пам'ятати, що я не той, хто багато обіцяє й нічого не дає, а той, хто працює мовчки, маючи своєю метою тільки щастя народу, народу українському, Єдиній незалежній вільній Україні. Слава! Промову Гетьмана зустріли всі присутні горячим співчуттям.

В відповіді на промову виступили міністер освіти Василенко, де котрі слухачі з промовами, в яких вказували на найбільш пекучі потреби української школи. По скінченню прийому перейшли п. Гетьман і члени візду до саду, де пан Гетьман на протязі пів години в товаристві народних учителів і учительок балакав з ними про

пекучі справи. Між иншим сказав пан Гетьман, що ціми днями в раді міністрів буде узятий законопроект про поліпшення матеріального становища учителів українських шкіл.

Повернення холмської духовної консисторії.

Міністерство ісповідань робить заходи, аби повернути холмську духовну консисторію з Москви до Києва.

Організація академії наук.

Праце комісії Вурданського по організації в Києві академії наук гальмуєть ся неможливістю прихата до Києва багатьом членом, які пробувають зараз за межами України. Комісія звернулася до військово-промислового комітету й також до комісії по ліквідації устанів часу війни з проханням вберегти і передати комісії фізичні, хемічні прилади, матеріяли, які мають вартість для фізичного інституту і хемічної лабораторії при академії наук.

В міністерстві закордонних справ.

Управляючий міністерством закордонних справ Дорошенко прийняв італійського консула Фішмана, військового агента української держави в Румунії Середина, представників кримських торгово-промисловців.

Міністерство закордонних справ відвідали: голова оренбурсько-тургаської уральської Ради Сидір Пазук і голова центрального продовольчого комітету владикавказької залізничі Токарев; останній розмовляв з урядовцями міністерства в справі встановлення вивозу в Україні для потреб владикавказької залізничі декотрих річій.

Закон про підданство.

Рада міністрів 28. червня розглянула і прийняла вироблений в спеціальній комісії закон про підданство.

Постановою Ради міністрів при міністерстві юстиції утворюєть ся комісія в складі представників міністерств: юстиції, внутрішніх, земельних, державної канцелярії для вироблення закона про повернення підданства центральних держав секвестрованого майна на підставах взаємності.

Поминання української держави.

Митрополит Антоній встановив форму поминання на церковних службах української держави, а також горожанської влади.

холодити боевнй настрій польських політиків, який виявляє ся у них від часу, коли стало актуальним питанє поділу Галичини. Вказати годить ся і на те, що німецький національний союз у своїй послідній заяві з 4. липня не відступив від свого первісного становища супроти кабінету д-ра Зайдлера і щоб кабінет д-ра Зайдлера був вдержаний на дальше. Найближші дні імовірно принесуть нам розв'язку важних незрілих політичних питань, зв'язаних з нашим національним житєм найближшої будучости в сїй державі.

Ген. Айхгорн в Одесі.

ОДЕСА, 2. липня. Вчора приїхав в Одесу особним поїздом фельдмаршал Айхгорн. Йому на стрічу вийшли український представник Гербен, отаман міста Мустафін, також представники австро-угорської команди. Відбуло ся кілька нарад між представниками австрійської команди і ген. Айхгорном. Вечером фельдмаршал відїхав до Києва.

Турецький султан помер.

ВІДЕНЬ, 4. липня (Ткб). На основі донесень, яке наспіло сюди з Царгороду, помер там вчора о год. 7. вечером султан Мегмет.

Англійські наступи на італійськїм фронті.

ВІДЕНЬ, 4. липня (Ткб). Урядово: Гарматний огонь є на многих відтинках південно-західного фронту неавичайно живий. Під Асіяго і на Монте Сісемоль не вдали ся підприняти англійських наступних військ.

В області устя П'яви ведуть ся далі бої. ВІДЕНЬ, 4. липня. Італійські дневники ствержують, що з 60 дивізій, які сконцентрувала Австро-Угорщина на італійськїм фронті, тільки 35 взяло участь в сфензиві проти Італії. Отже Австро-Угорщина розпоряджає ще великою масою резерв, які можуть ще завдати Італійцям важкі невогоди.

Гарматні бої над Соммою.

БЕРЛІН, 4. липня (Вольф). Урядово: Група кн. Рупрехта: Вечером віджила в деяких відтинках боєва діяльність. Від рівного ранга сильний ворожий огонь по обох боках Сомми. Тут розвинули ся бої піхоти.

Група їм. на т. престолу: Нагальні частинні наступи Французів на північ від Есни. На схід від Moulin Sons Touvent відперто ворога в протинаступи в наших передних становищах. Ворочім його наступи зломили ся перед нашими перешкодами. Поновлені наступи неприятеля на захід від Chateau Thierry не вдали ся.

Група Гальвіца і кн. Альбрехта: Сильний випад ворога на східнім березі Мози відперто. В Сундгові в успішнім випаді взяли полонених.

Вечером: По сбох боках Сомми не вдали ся сильні англійські частинні наступи в нашій боевій області.

НОВИНКИ.

Львів 5. липня 1918.

— Нова драма Винниченка. В. Винниченко, що проживає тепер в Каневі, написав там нову трагедію в епохи перебування на Україні Сольшєвїкіа. Австр читав свій новий твір у тіснім крузі своїх друзів. Трагедія, говорять, написана незвичайно гарно і навіть у читанні приходить потрясаюче вражінє.

— Продовженє речення зголошування воєнних швід. Уагляючи трудності і перепони, які повстали у многих потерпівших осенні шкоди, продовжило Намісництво го бажанню інтересаних реченєць зголошування коєнних швід до кінця грудня 1918 р. в отсих політичних воїнтах східної Галичини: Бібрка, Богородчань, Боршів, Броди, Бережани, Бучач, Чортків, Городенка, Гусятин, Камінька струм., Колемня, Косів, Надірна, Радезів, Рогатин, Сквлат, Снятин, Сокаль, Станіславів, Тернопіль, Токмач, Тересовля, Залішки, Збараж, Зборів, Золочів і Жовква.

— Новий військовий командант Елс. Рудольф Пфеффер приїхав з Моравської Острови до Львова і мешкає в будинку команди корпусу при пл. Бернадинській.

— Ц. і к. військова команда, якій підлягає область східної Галичини і Буковини, вертає б.

Перед рішенням про поділ Галичини?

Суперечні вісти. — Що стане ся з правительством д-ра Зайдлера. — Аудієнція гр. Черніна. — Ревізія берестейського договору? — Виміна мирових грамот між Українсю і осередними державами. — Військова управа Холмщини? — Праці над проектом про поділ Галичини? — Становище віденської преси і німецьких партій.

Львів, 5. червня 1918.

Сказати що не будь певного про те, як розвинуть ся найбільші політичні події в сїй державі, а зокрема яка судяба зустріне найближшу сесію парламентарну незвичайно трудно. Про розв'язку теперішньої правительственої і парламентарної кризи вдержують ся найсуперечливіші чутки. І так вчора ще читали ми у віденських дневниках що д-р Зайдлер остане ся на своїм становищі, нині знога приносить таж сама преса відомість, що на днях президент міністрів внесе своєю димісією, яка буде цісарем прийнята.

Насуває ся думка про причиновий зв'язок недавньої аварії гр. Черніна у цісаря з теперішньою політичною кризою. Ціль і зміст сєї аудієнції в публичних відомленнях поки що закриваєть ся. Мало імовірними вважати треба теж донесеня будапештського „Az Est-a“ про нові погнозласті, які мав одержати на днях гр. Чернін від цісаря. А саме після донесеня будапештського дневника мав одержати гр. Чернін порученє спричинити переведенє ревізії берестейського договору що до справ Холмщини і псдлу Галичини. „Az Est“ пише: Теперішня австрійська правительствена криза повстала внаслідок воє заключеню мира з Україною, бо Польки перейшли з приводу холмської справи до опозиції. Внаслідок Псльвів до правительства ще заостриги ся, коли вони довідали ся що крім берестейського мирового договору є ще тайний договір, який, як говорять, має вмістити заворуку про поділ Галичини. Мировий договір закінчує, як відомо, ше гр. Чернін, і тому одержав він тепер від цісаря повногласті, сі тепки мирового договору, як викликали австрійську кризу, а саме холмське питанє і задуманий поділ Галичини, віддати ревізії, і годить ся можливе, помирити Польки і Українців. Коли президента міністрів д-ра Зайдлера по заключеню берестейського мира поцягнули Польки до відповідальности з приводу холмської справи, боронив ся він тим, що при

заклченю мирового договору були міродайні виключно мотиви таграничної подітки, і що він як президент міністрів не міг мати ніякого впливу на сю справу. Одначе від сего часу виявило ся, що президент міністрів д-р Зайдлер не тільки знав про додатковий договір, але що він був тим, який натискав на гр. Черніна, аби заключив мир з Україною. В сїм саме часі вибух у Відні великий страйк, і під його вражінєм вислав д-р Зайдлер телеграму до гр. Черніна з прошенєм, заключити в можливо найкоротшім часі мировий договір, шоби Австрія одержала засоби поживи. Під вражінєм сєї телеграми заключив гр. Чернін мир трохи передвчасно.

Опис того „натиску“, казка про ту телеграму, яка мала гр. Черніна спонукати до передчасного заключеня мира, все те розумієть ся не має ні тіни правди за собою. „Не більш імовірним виглядає порученє, шоби гр. Чернін взяв ся за переведенє ревізії берестейського договору. З донесеня „Az Est-a“ можна би тільки догадувати ся, що не виключена можливість нового пскликаня гр. Черніна на одно з провідних становищ в коєрції, зглядно австрійській державі.

Про додержанє берестейського договору і справу поділу Галичину внаслідок зовсім протилежні вісти в иншім донесеню того-ж само „Az Est-a“ і особливо в польській пресі. З Берліна приносить вгаданий будапештський дневник вістку, що на днях вступила вміна німецько-українських мирових грамот та що в найближшій будучности будуть вимінені тексти грамоти між Українсю і Австро-Угорщиною. Крайнісній „Kurier Sędzienny“ довідує ся, що в Галичині має бути заведена військова управа, в „Szaz“ знога приносить вістку, що в міністерстві внутрішніх справ відбувають ся спішні праці і конференції в шлі підробного виробленя проекту про утворенню нового горонного краю в східної Галичини і Буковини“.

Заміне, що віденська преса старає ся про-

ж. з Моравскої Острави до Львова. Команда займає свій дагний львівський при пл. Бернадинський. Бюро п. і к. інтендантури знаходяться при вул. Словацького ч. 2, навпроти головної пошти. Інтендантура краєвої сировини знаходиться при вул. Охоронок ч. 4.

— Великий Фестин устроює Союз III. у Львові в неділю 7. липня с. р. при ул. Городській ч. 95. (танці, колесо шастя, лотерія фантова, перебіги в мішках і багато інших несподіваних) початок о год. 3. по полуд. Ціла музика веліничників, буфет передвечірній, чистий дохід призначений на будову власної домівки Союзу III. Просить о численну участь — Старшина.

— В приватній українській гімназії в Яворові відбув ся 26. червня с. р. перший іспит зрілості приступило сімох звичайних учеників гімназії і всі його вложили, а се: Едгард Гронський, Іван Кінаш, Остап Мекда (з відзначенням), Стефан Масюк, Семен Харамбура, Михайло Худа, Микола Шенельський.

— Загальні Збори Філії Просвіти в Сколім відбувуть ся в середу дня 10. липня с. р. о 11 год. рано в салі магістрату.

— З Калушани пишуть: Дня 14. липня с. р. відправить ся в церкві в Калуші торжественна Служба Божа по річниці річниці увільнення Калушани від наїзду диких горд російського війська. Того-ж дня по полудні відбувде ся на ціль відбудови Народного Дому і сплати Сирітської Хати, відложеної на сей день на річниці непогоди великий Фестин з вправами Січей і Соколів з дуже багатою лотерією фантовою — і багато несподіванками. Комітет подбав більше яко 1000 виграних, а в тім сіль, цукор, тютюн і багато інших ужиточних річей. Місце збирне коло Народного Дому о год. 1. по полудні — вразі непогоди відбувде ся забава народна і змарок фантів в читальні „Просвіти“ о год. 5. по полудні. З огляду на шль просимо о як найчисленішу участь. — Комітет.

Народний фонд.

Зібрані датки надлежить переслати до Краєвого Союзу кредитового у Львові, Ринка ч. 10., ч. вка. кн. 5000.

Курс жіночого господарства домашнього

„Сільський Господар“ оповіщує:

Програма заводного курсу жіночого домашнього господарства, полученого в курсом прог господарству відбудову краю, зладженого Краєвим Товариством господарським „Сільський Господар“ в передуміну в Впр. Ізменатем С. С. Василянком у Львові, який відбувде ся в днях від 20. липня до 30. серпня с. р. в інституції С. С. Василянком при вул. Потоцького ч. 95.

Перед полуднем будуть відбувати ся практичні вправи з обсягу домашнього господарства, огородинства, садівництва, плекання домашніх звірят, як також вправи в електризації дровів і феруларів потрібних подань о відбудову господарства.

По полудні від 1—7 годичи наука теоретична. Вигладити будуть: 0. Пеленська, учит. госп. домашнє господар тво. Л. Лемінська, учит. госп. куковарство, плеканє ярич і годівля кріликів. Д-р С. Дрмалік: плеканє дітей. Д-р Іван Куровець: гігієна хати, одіж, плекє хорих і поміч в наглих випадках. Ісп. А. Терпиляк: плеканє овочевих дерев, корчів і перерібка овочів. Ісп. о. Мельник: молочарство. Ісп. М. Холєвчук: годівля дрібних домашніх звірят, плеканє сівожатий і пасовиш. І. Маршків: пасічництво. Ісп. Юліян Павльковський: управа рілі і господарських рослин. Ісп. М. Творидло: годівля рогатої худоби, економічні основи кооперації. Ісп. Ю. Левинський: техніка відбудови краю. Судія В. Цегельнич: госпна поміч населеня. В. Савчак: круг діланя Централі для господарської відбудови Галичини. Ісп. Евст. Натирний: справи агропівдінній і кружки консументів. Д-р А. Бариліак: австрійські весні повички. В. Банд: повички в весних Заведеннях кредитових. Д-р С. Витвицький: опіка над сиротами.

В неділі і свята по полудні будуть відбувати ся вправи в навчанню на теми господарські після вказівск референтів.

При кінци курсу відбувде ся іспит, на основі якого дістануть учасники свідоцтва відбудови того курсу.

Звертаєть ся увагу, що в інтернаті С. С. Василянком є ще кілька вільних місць, тому можна ще внести поданя до 10. липня на адресу: Краєве Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові, вул. Зіморська ч. 20.

Передовсім інтелігентні жінки, що мешкають в місцевостях далеко віддалених від міст, нехай не занедбують нагоди, яка скоро не дучить ся, шоби познаксмити ся з основами і способами як прийти населеню в помочю при відбудові рільного господарства.

Немаможні учасниці можуть дістати субвенцію на покритє коштів і удержаня в інтернаті.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

созданы на основании статута Крестьянского Кредитового у Львові, — членом комитета надзираю 4.000.

ОПОВІСТІ.

Субота, 6. липня 1918.
Няні: грєзо-ват. Агрєтєв мч. — рємо-ват. Ісаї прор.
Звєтра: грєзо-ват. Рїдєтє Івана — рємо-ват. 7. Н. по В. св.

Репертуар Укр. Нар. Театру Т-ва „Бесїда“ у Львові під дирекцією К. Рубчанової відиграє дня 7. с. м.:

В ігділю „Жидіку вихрєстку“, драму на 5 дій Тогобочного.

Бїлєти скорше можна дістати в „Народній Торговлі“, а в день представлєня при касі театру від год. 5 по пол.

Батьо мнїмим акбєвнїком жїнни На сім тлі оснований фантастичний роман знаменитого французького письменника Бальзака „Феррагус“, який висвітлює тепер Кїно Коперник. Тїр сїй о незвичайно сильнім драматичнім напруженю заслугє на загальну увагу. Програму се го тїжня доповняє знаменита американська комедія п. н. „Предавля лєду“. Музика, як звичайно, стоїть на вершє свого лавданя. ХХХ.

Всіх свєщєнників львівського деканату, просить ся, шоби як найскорше зволїли подати на руки підписаного чи і кілько потребуючи шкіри на обува для себе і членів своєї родини. — В. Скоробогатий, Голоско п. Замарстинів коло Львова. 34.

Курси приготованя до іспїтів в Коломїї. 1. до семінарїїної матури, 2. вступних іспїтів на посадинокі роки учительської семінарїї 3. в укївченої виділової школи-і доповніноких клєс, 4. вступних іспїтів до торговельних шкїл і промислових увєлжусь для сїх учеників і учениць, що потерпїли ізва війни та стратили літа науки і бажалиби за рік переробити матерїал з двох клєс (способи) а дуже пїлні навіть більше. В жїнч є дешєва кухня, де ученики (ці) одержують за нязку оплату обїд, а бїдні безплатно. Можно числити також на примішенє в бурсах. Зголєшеня приймє і подає пєясненя (на відповїдь приглати марку) — Василь Витвицький в Коломїї, ул. Українська ч. 11. 31. 1—3.

Позір!! Ми Українці — жовїри при 26. корп. команді зїбрали на цїлі українського жіночого комітєту у Відні 16 К. жертводавці: Іосиф Кєструбєк — Кодає — 4 К., Никола Шкїльєв — Грушєв — 6 К., Дмитро Білєйчук — Вікно — 4 К., Степан Цугкєн — Заставна — 2 К. Жертва невелика, бо нас ту не багато, але кличємо усіх товаришів, чи те в полі, чи в кадрі, шоби пішли за нашим примїром і зарядили збірку на цїлі Українського Жїночого Комітєту (Wien VIII Langgasse 5/6), котрий одиний так ревнє і шєро займає ся долею українського жовїра. 38.

При Філії Товариства „Сільський Господар“ в Бурштинї засновано для повітових скругів судових Бурштин і Болшівї канцєлярїю правної прєрди, примішену в десї Філії читальні „Просвіти“ в Бурштинї. 1. 5—5

Управє тов. рє. кредиту „Бєсїда“ в Сяноці подає до відома своїм П. Т. вкладникам, що від 1. липня 1918 р. будє платити від їх вкладєк по 3 проц. 26 2—2

Позір! Старі будинки як хати, столоди старїі всьєного ієсміру в добрім стані т. є пїлєсєм здєрєстє дєрего, будованї в спєсїб підгалєнський, як і інших будїлєнних матерїалів до старчїєї фірми Рїбак Тїмотєй Закопєвє Катрусє ч. 7. 1198 20—30

Тов. Звуалєн зволїть подати свій адрес. Ст. Індішєйський, вул. Крашєвського ч. 23, П. пов. 3—3

Український Робітничий Дїм у Львові. Читальня прєсїтє ім. Ієвєна Франка в таборі виселєнїї в Гміндї на стоїє єстанєнєх загальних зборєх першїла дати весь свій мастєк зк основний капитал на будєнє або відбудєнє у українського Робітничого Дєму у Львові. Також чит. Просвіти ім. Тєрєса Шєнєченєкє дала одну акцію „Українського Банку“ у Львові на 400 К на ту саму цїль. На ліквідєнїї зборєх чит. ім. Ієвєна Франка зїбрає кураторю, шо має

заряджувати тїм фондєм і старати ся о його побільшенє. Підписана кураторю зложєла в „Земельному Банку Гїпотєчному“ у Львові квоту 3520 К, м-є одну акцію „Укр. Банку“ 400 К і готівку 90 К 46 с. — разєм 4012 К 46 с. Тепєр звєртають ся підписанї до всіх правуючих людий Галичини і Буковини з завєсєм, шоби хоч найдрїбнїїшими датками причїнили ся до зїбраня такої суми грошїй, шоби в столицї австрїйської України і українське робїтничєтво мадо центр свого жїтя. Грошї треба слати на адресу „Земельний Банк Гїпотєчний“ Львів, Підвалє 7 для „Українського Робітничого Дєму“ у Львові. — Гмінд, 1. мая 1918. Анна Сирольська, Ірина Омєльєкова, Іван Вєвчєк, Гриць Герасимчук, Омєлян Бачинський, Емануїл Сандул і др Лев Ганкевич.

„Ukrainische Korrespondenz“ — одиний у країнський тїжєвнїк в нїмєцькій мові. Кождий свїдєсний український громадянин повинєн передплачувати сю часєпись, бо якраз тепєр українськї справи дуже актуальна і треба чужинців як слїд сформувати про нашї політичнї змаганя. Виданєм є голова Народного Комітєту д-р Кость Левинський, відповїдальний редактор посєд Володимир Сїнгалєвич. Умови передплати такі: річєс 20 копєн, піврїчєс 10 копєн. Грошї просимо слати: Wien XVIII, Karl Ludwigstrasse 3/15. Прєсїмо посїпїтї ся з замєвлєннями, шоби виданнєтво могло устєлєти наклад, шо при тепєршїї дєрєжєнєї є дуже важєе.

НОНИНУРС.

Іспєктора пєсїтових комісієсвєтїв вкупнє, піші і барєбєль грїмє „Краєвий Сєксє господарський спїлєк“ у Львові, вул. Зїморєвєчє 20. Вимагає ся знаня комісієсвєтїєх функцій в однім з тїх трєх відділів. Платяє К 500 — місячєно і дієтї в чєсї водєрєжї. — Зголєшеня по можнєсї устїні від год. 10—12 в стєжєх Сєксу. Посєда сєйчас до сьєзїя. Шлє 2 3

НАДІСЛАНЕ.

Оператор Д-р ЯКІВ ЗЕЛЬЦЕР повернув і машєає тепєр „ул. Фредри ч. 7. Ординує від год. 8—10 і від 3—5. Телефон 298. XXVI 13 14

Д-р СТЕФАН БРИКОВИЧ

відчинив 1258 16—30
адвєкатську канцєлярїю в Тернополї.

ЛІКАР

Д-р В. ЯНОВИЧ

перув і ординує в Станієлєвєві (дїм п. Хованця коло пошти). 1:25 1-15

ОГОЛОШЕНЯ.

Канцєлярїя адвоката

Івана Сас Комарницького

радника двора — у Львові, вул. Словацького 6. провадїть процєса рєгабілітаційнї невинно засудєвєх чєрез військєві суди, та процєса о відшкодованє, За неповинні засуди. Інтєрвєнєсє в дєтїчнїх Централєх в справєх о беззворотнї субвєнції на відбудову знішєнїх війнєсєю господарств, (будинки, анаряди домашнї, інвєнтєр і т. п.) виробляє воєннї позички, провадїть справи о чинїтьбї веснї, справи причїнокї у всіх трєх інстанціях, підмоги для осіб і родин по цивїльнїх ранєнїх і убитїх підчас війни та взагалї прїймає всьєкі нашї справи входячі в обсяг права. 1259 8—16

тоалєтовї під гваранцією, шє перєтовшєнї, доки вистарчїть запєс, поручє С. ФЄДЄР, Львів, Сїєнєтєвєчє 7-498 ж 145—2

Академік, вправний Інструктор, глядає лекції. Лєсєкєвї зглєшєнє в поданєм усїній прєшу слати на адресу: Вєсєдєвєр Я., Любїнь Вєлькїй. 30 1—2

Гр. нат. Уряд парєх в Сєвогєві п. о. Кривчє Горшїчє в Дїєстрєв, просїть Вп. п. Олєксєвєру в Каміньскїх Пїлєшєцєх о поданє своєї адреси у важїїй справї. 24 1—3

Гїмназієтєво прїймає на сєлї лєкцію іє народнїх шкїл на час фєрїї або на цїлий рїє, Тєрнопільськє вул. Тєрєсє ч. 26. 32

Шрїтєсє сирєпарувати собі кождий за полєсьєно вїбранє велїчїннї шрєту. За округлїєсє гварантуєть ся. Вислєдїти мє ся за послїплатєю 40 К в Пільєнє. Прєблєкї шрєту імєєлєє Alele Kraus, Budapest VII Damjanich utca 52 за полєрєдїєм надїєслєнєм 40 ст в марєвєх. 33

